

Einar J. Ólafsson

Bjarni Benediktsson – Einar J. Ólafsson

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-8, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík 30 sept. 1942

Háttv. herra Bergarstjóri Bjarni Benidiktsson

Reykjavík,

Að sjálfsögðu á maður ekki að bera áhyggjur fyrir morgundeginum, em þannig er það nú samt. að ég er ekki laus við slikar áhyggjur fyrir komandi vetri, og í tilefni af því afræð ég lexins, mér til hugarléttis, að skrifa yður herra. borgarstjóri og tjá yður aðal ástæðuna er bessu veldur.

Eins og yður er kunnugt, að i bessum bæ eru fjölda margir eldri húsráðendur sem lagt hafa aleigu sina, auk mikils láns fjár, i hús, með það i huga að geta dreigið fram lifið, með því er eignir beirra gæfu þeim í aðra hönd, án bess að leita aðstoðar hins Opinbera, er aldurinn færðist yfir, og mör gum mun hafa þannig tekist að vera sjálfst, að standa á eigin fótum, til hins síðasta, enda ekki reiknað með, því, að heimta neitt af örðum, flest betta fólk, ef ekki alt, hefir einnig verið fast heldið á skeðun sinni og stefnu i Þjóðmálum, enda fylgt fast eptir þeim stjórmálaflokknum er beir talið hafa til bessa, að stefnt hafi að lýðræði og jafnrétti í Þjóðféluginu, þ.e. Sjálfsteðisflokknum, Nú virðast bessir menn og kenor, sem öllum Sörum fremur hafa til bessa sýnt-bann preska í þegnspá á viðsjárverðustu timum sem yfir Þjóðina hafa kemið, séu neiddir til að hverfa frá stefnu sinni með Öllu, enda bótt það virðist nekkuð hart að göngu, með því að Ríkisstjórnin Öll, og meiri hluti Bæjarstjórnar, eru skipaðar flekksmönnum þess fólks er hér á hlut að máli, og studdir af því. Mig minnir að hafa séð þess getið, að Þér hr. borgarstjóri, hafið á fundi úngra sjálfsteðis manna 20. þ.m. hvatt til dáðriks starfs i kosningum þeim er nú fara i hönd, á því mun sýst vanþörf nú á timum, en er það fullnægandi, eiga þeir eldri, sem að þeim ýngri standa, ekki skilið þá hvatningu að þeir ekki séu hinu sárasta misrétti beittir, af því eru hinir ýngri sjálfst. menn og kenor, að þeir eru afkomendur sterkra og stöðugra sjálfsteðra forel-

dra, því rotið tré, getur ekki berið góðan ávöxt, né gott tré slæman, og eins og hver grein er föst á sinum stofni, og mundi fylgjast með, þótt hann rifinn yrði upp af rót sinni, gæti svo einnig farið með hina ýngri sjálfsteðis menn að þeir láti sig ekki einu gilda um afkomu foreldra sinna og annara venzlamanna sem fyrir óréttinum verða heldur fylgi þeim eptir að málum, eins og áður á hvaða, leiðir sem vera skal og hvort sem þeim fellur það betur eða ver, að hverfa um yrðalaust frá þeirri stefnu er þeir hafa trúð á.

Húsaleigulögin. hr. forsetisráðhera Ólafur Thórs gat bess i greinargerð sinni í Mørgunblaðinu nýverið, um gerðardlögin m.m. húsaleigulögin hefðu kemið að miklu gagni, Þettað kom úr þeirri áttinni er við sýst höfðum venst, kom það því illa við ekkur sem við bessi lög höfum átt að búa undanfarandi ár, okkur hafði i útvarps umræðum þeim er fram fóru fyrir Bæjarstjórnarkesningarnar síðasti, og einnig verkestninar næð hinir flokkarnir jafnvel allir brír keptust um að eigna sér þetta afkvæmi, og var það að venum, hins vegar benda orð herra forsetisráðherra á að hann, né þingmanna flokkur hans, hafi ekki verið mótfallinn því að það kæmist klakklaust í heiminn, hins vegar lá opin leið til að leggja það i sömu gröfina og gerðadóms lögin, með því líkalið að slikt var ástatt á báðar hliðar.

Þar sem ég er einn þeirra ófesjálu, að hafa bygt hús fyrir fleiri en sjálfan mig og hefi þannig kynnt, bæði af eigin reynslu og margra þeirra sem eins er ástatt fyrir, einnig hefi ég kynnt skeðunum þeirra sem húsnæðislausir hafa verið, og báðum aðilum berið saman um að húsaleigulögin eíns og þau en bá eru, og framkvæða verið séu til hins mesta ógagns eg örðugleika, á báðar hliðar, Hinn mikli fjölskyldu aðflutningur í bæinn, eru í beinu sambandi við hinn lága grunn texta húsaleigunnar, þetta fólk hefir tekið húsplássið frá bæjarbúum með því að bjóða eitthvað hærri leigu en húsal. 1. heimila, en í stað bess verða heima menn, að berga nú djafnvel tvöfalt verð á móti því sem þeir annars hefðu getað fengið það húsnæði er ólöglega var frá þeim tekið, auk margs annars, umstángs og erviðleika og auka kostnaðar, og þettat að veru bessi lög ekki jafn ó sanngjörn gegn húseigendum, væri ekki um húsnæðis vadreði að ræða, nema

að litlu leiti, meðal annars það, að fólk sem feingið hefir staðfast leforð fyrir húsplássi, ef það feingist laust undan Þórum Þeim (sem ekki er í húsi hafandi fyrir drykkjusvalli og Þórum leiðum háttum i allri framkemu) verða svo að býða eptir úrskurði húsal. nefndar til síðustu stundar, jafnvel framtíðir lögl. flutningsdag, og er þá venjulegast kyrsetning, en venþygði hins er beið úrslita. Þannig hefir fólk feingið hinna mestu skömm á húsaleigulögum bessum, enda telja þau álika óhagstæð fyrir báða aðila.

Hins vegar er það flestum vitanlegt sem þennan þe byggja, og þá ekki sýst bergarstjóranum okkar, að frá ár 1934 fór húsaleiga hér í Reykjavík smámsaman lækandi og á síðust árunum fyrir strið, var frambeðið orðið það mikið, á móti eptirspurn um húsneði, að fjöldi íbúða stóð tómt mánuðum, og jafnvel árum saman, á þann hátt hafði húsaleigan lækkað um 25-40% og til bess að kemast hjá því að láta húsin standa tóm, náiðiðst félktillað taka hvaða leigjanda sem bauðst, þannig, var leigan komin lángt niður fyrir sannvirði, er húsal. lögin voru sett, og komu til framkvæmda, þessi lága leiga mun sve i flestum tilfellum verið hafa netuð sem grunnleiga (nema þar sem húsal. n. hefir hefti enká leyft sér að lækkaleiguna) og þannig stendur betta i sömu niðurlegingunni en i dag, auk hinnar litlu' viðhaldskostnaðar visit. hækkunar, sem þó einganvegin er samberil. við hækkunin a, og kem ekki til greina fyr en í okt. í fyrra,

Hins vegar fyrirfinst eingin sú vöruteg. hvorki erlend né innlend, sem ekki hefr. hækkað frá sama timafrá 100 - 400% (hér er aðeins átt við matvöruteg) og verður það cr. 300% að meðaltali og sansvarar það því, að við sem ekkert höfum við að stiðjast annað en húsaleiguna fáum aðeins kr. 25.00- tuttugu og fimm krónur nú fyrir húspláss það er áður kostaði kr. 100.00. Þigar lægst var leigan. orðin og full. örðugt var þó með afkemu mögugleikana, Ofaná bettað er bætt stórkostlega hækkuðum sköttum' eg af manni tekin umráðarétturinn xix yfir bessum eignum manns, bettað skeður nú samtimis, og allar aðrar stettir Þjóðfélagsins, fá sinum kröfum framgeingt, jafnvel hversu Þjóðhættulegar sem þær kunna að reinast, og undir handleiðslu þeirra manna er mest og bezt, viðast berjast fyrir lýðræðinu og jafnréttis hugsjóninni. Af þessu leiðir að ýmsir húseigendur, hafa

neiðst til þess, að selja eignir sinar, til þeirra manna er tekjur hafa af annari atvinnugrein, en húsaleigunni einni saman.

Og með því að bannig er ástatt með margan húsráðandan, er að framan getur, hlýtur hverjum rétt hugsandi manni, að vera það ljóst, hversu ervitt muni verða fyrir margan að uppfylla þer kröfur þeði lánsstefnana, ríkis, og bæjar, sem krafist er með réttu af þessu undirækaða fólk, þótt ekki veri á þaðbett að óþörfu, b.e. með fasteignamatshékkun, tilgángslausrí, til annars en skatthékkunar, þeði það, og húsaleigulöggin, eiga eftir að gjöra það ógagn, sem valdhafarnir virðast ekki hafa reiknað með, er þeir á sumar þinginu, hverki breyttu þeim í réttlátara hórf, né feldu þau niður, enda þótt það legi opid fyrir að samþykkt yrði af 3. flokkum Þigmannna, það liggur því leptinu, að afleiðingar, þess muni fram koma á þeim tíma, er vest gegnir, á likan máta og gerðardómslögin ársínum tíma. leiddu íljós, ekki er það bannig að ég, né mitt vensla-fólk nuni setja heimabánni 18kekt. of margir munu það verða samt, verði ekkrt að gert til að koma í veg fyri það.

Ekki er það bannig, að ég telji það yðar verk að fella lögin niður, heldur hitt að þér sem sôsta vald Reykjavíkur, beittuð áhrifum yðar til þess að húseigendur fái náð rétti sinum til jöfnunar við sôra hér i höfuðborginni.

Svo beð ég yður herra Bergarstjóri, mikillega afsökunár á þeirri dyrfósku minni að skrifa yður þessar hugrenningar minar.

Með berstu óskum.

Virðingarfyllst.

Einar J. Ólafsson